

How Accurate are the Sources for אלו דברים in the Siddur?

Leonard S. Kravitz and Bernard M. Zlotowitz

Nearly all traditional prayer books¹ attribute אלו דברים in the preliminary blessings of the morning services to either M. Peah 1:1 or T. B. Shabbath 127a.

The Siddur states the following:

(These commandments have
no fixed measure:)

אֵלֶּה דְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שְׁעוֹר:

(the corner of the field)

הַפֶּאֶה

(the first fruits)

וְהַבְּפֹרִים

(appearing before the Lord for the three
festival offerings – Pesach, Shavuoth,
Succoth)

וְהַרְאִיוֹן

(acts of kindness)

וְגַמְלוֹת חֲסָדִים

(and the study of Torah)

וְתִלְמוּד תּוֹרָה

(these are the things whose fruits
[interest] a person enjoys in this world)

אֵלֶּה דְּבָרִים שֶׁאֲדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה

(and the stalk [principle] remains for the
world to come.)

וְהַתְּקוּן קַיָּמֹת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא

(and these are:)

וְאֵלֵי הָיוּ:

(honoring father and mother)

כְּבוֹד אָב וָאִם

(acts of kindness)

וְגַמְלוֹת חֲסָדִים

(synagogue attendance, morning and evening) וְהַשְׁפָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֲרִית וְעֶרְבִית

(hospitality for visitors or guests)

וְהַכְנָסַת אֹרְחִים

(visiting the sick)

וּבִקּוּר חוֹלִים

(dowering the bride²)

וְהַכְנָסַת כֶּלֶה

(accompanying the dead for burial)

וּלְיוֹנַת הַמֵּת

(intensity in prayer)

וְעִיוֹן וְתַפְלָה

(bringing about peace between man and his fellow man)

וְהִבְאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ

(and the study of Torah takes precedence over all)

וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֹגֵד כָּל־מִצְוָה

Mishnah Peah 1:1 reads:

אֵלּוּ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפָּאָה, וְהַבְּפוּרִים, וְהַרְאִיוֹן, וְגַמְלוֹת חֲסִידִים, וְתִלְמוּד תּוֹרָה. אֵלּוּ דְבָרִים שְׂאִדָּם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרוֹן קַיִמָּת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. כְּבוֹד אֲבִי וְאִם, וְגַמְלוֹת חֲסִידִים, וְהִבְאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֹגֵד כָּל־מִצְוָה

B.T. Shabbath 127a reads:

אמר רבי יוחנן: ששה דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא. ואלו הן: הכנסת אורחין, וביקור חולים, ועיון תפלה, והשכמת בית המדרש, ... תנן: אלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן: כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום שבין אדם לחברו ותלמוד תורה כנגד כולם

Upon closer examination, we note that Mishnah Peah 1:1 does not list

וְהַשְׁכַּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֵרִית וְעֵרְבִית, וְהַכְנַסַת אֲוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנַסַת כְּלָה, וְלִגְוִית הַמָּוֶת, וְעִיּוֹן תְּפִלָּה

It is the B.T. Shabbath 127a³ that includes

הכנסת אורחין, וביקור חולים, ועיון תפלה, והשכמת בית המדרש

However, in neither source is it mentioned that we should observe the mitzvot of כלה הכנסת and לוית המת, and neither source includes the words following שחרית וערבית והשכמת בית המדרש.

The question thus remains, which source did the author(s) of the prayer book use to add שחרית וערבית כלה and לוית המת to the אלו דברים, prayer in the prayer book?

There are three possible explanations:

- 1) the compiler or editor of the prayer book was influenced by the Babylonian Talmud Succah 49b: (accompany the dead and dower the bride for the marriage canopy) because it fit the overall picture of אלו דברים.
- 2) Baer's⁵ explanation is ingenious: since there is no שיעור with לוית המת and כלה, in performing these mitzvot, the logic is to include them with the rest of אלו דברים שאין להם להם שיעור.

The addition of the words *שהחריט וערבית* following *בית המדרש* present a problem. Perhaps the *מהביר* of the prayer book wished to clarify when attendance at services was required.

- 3) Possibly the best explanation is that since God is the role model for human behavior and we are required to follow His example – *imitatio Dei* – we can look to the Midrash as the source of the editor's inspiration. God Himself prepares Eve for the marriage canopy; i.e., God adorns brides⁶, fulfilling the mitzvah of *כלה הכנסת*. God Himself buries Moses on top of Mt. Nebo opposite the spot where the evil Peor is bound; i.e., God demonstrates *לויית המת*⁷.

Thus, our concerns are resolved. Each of the mitzvot listed in *אלו דברים* has a source in Rabbinic literature.

Endnotes

מחזור כל השנה כפי מנהג ק"ק איטאלייאני יצ"ו- חלק ראשון, פה
ליוורנו יע"א, בדפוס המשובה של שלמה בילפורטי וחברו הי"ו, שנת הקיצותי כי יי יסמכני
לפ"ג

where the commandments of *לויית המת*, *והכנסת כלה*, do not appear. The Italian prayer book is consistent with the Talmud. [We are thankful to Rabbi Gilbert Rosenthal for this source.]

2 Even with jewelry. See Isaac Seligman Baer, *Seder 'Abodat Yisrael*, Rödelheim, 1868, 39.

3 See also Kiddushin 39b

4 Genesis Rabbah 8:13; Louis Ginzberg, *The Legends of the Jews*, The Jewish Publication Society, Philadelphia, 5714--1954, 1:68

5 Baer, *op. cit.*

6 Ecclesiastes Rabbah 7:7

7 Dt 34:6; B.T. Sotah 14a